

"தந்தையின் கட்டளை மற்றும் உறுதிமொழி"

பாப்தாதா கட்டளையும் இடுகிறார் மேலும் உறுதிமொழியும் கொடுக்கிறார். அது எந்த மகாவாக்கியம் அதில் கட்டளையும் வந்துவிடுகிறது மற்றும் உறுதிமொழியும் வந்துவிடுகிறது. அந்த மாதிரி கட்டளை மற்றும் உறுதிமொழியும் இருக்கும் மகாவாக்கியம் நினைவு வருகிறதா? அந்த மாதிரி நிறைய மகாவாக்கியங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றின் மிக நீளமான பட்டியல் இருக்கிறது. ஆனால் தூண்டுதல் தரும் மகாவாக்கியம் என்னவென்றால் 'நீங்கள் ஒரு அடி எடுத்து வைத்தீர்கள் என்றால் ஆயிரம் அடிகள் பாப்தாதா (உதவி) முன் வருவார். பத்து அடி அல்ல. இந்த மகாவாக்கியத்தில் ஒரு அடி எடுத்து வையுங்கள் என்ற கட்டளையும் இருக்கிறது, ஆயிரம் அடிகள் பாப்தாதாவும் முன்னுக்கு வருவார் என்ற உறுதிமொழியும் இருக்கிறது. அது போன்று ஊக்கம் உற்சாகம் கொடுக்கக்கூடிய மகாவாக்கியம் எப்பொழுதும் நினைவில் இருக்க வேண்டும். கட்டளையைப் பின்பற்றி நடப்பதினால் தந்தையின் உறுதிமொழி மூலமாக சுலபமான முறையில் தன்னை முன்னேற்ற முடியும் ஏனென்றால் உறுதிமொழி பின்பு உதவியின் ரூபமாகிவிடுகிறது. ஒன்று தன்னுடைய தைரியம், இன்னொன்று உதவி. எப்பொழுது இரண்டும் சேர்ந்து விடுகிறதோ அப்போது சுலபமாகி விடுகிறது. எனவே அந்த மாதிரியான மகாவாக்கியங்கள் எப்பொழுதும் நினைவில் இருக்க வேண்டும். நினைவு தான் சக்தியை கொண்டு வருகிறது. எப்படி இராஜபுத் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எப்பொழுதும் யுத்த மைதானத்திற்கு செல்கிறார்கள் என்றால் செல்பவர் எப்படிப்பட்ட பலஹீனமானவராக இருந்தாலும் அவருக்கு தன்னுடைய குலத்தைப் பற்றி 'இராஜபுத் என்பவர் அப்படி அப்படி இருப்பார், இந்த மாதிரி இருந்து சென்றிருக்கிறார்கள்' என்று நினைவூட்டுவார்கள். 'இந்த இந்த மாதிரியெல்லாம் செய்து சென்றிருக்கிறார்கள். நீ அந்த மாதிரியான குலத்தைச் சேர்ந்தவன்' இந்த நினைவை ஊட்டுவதினால் அவருக்கு சக்தி வந்து விடுகிறது. பிறகு குலத்தின் மஹிமையைக் கேட்டுக் கேட்டு தானும் அந்த மாதிரி மஹான் ஆகிவிடுகிறார். இதே முறையில் நீங்கள் சூரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர், அந்த சூரிய வம்ச இராஜ்யம் செப்பவர்கள், என்னவாக இருந்தார்கள்? எப்படி இராஜ்யம் செய்தார்கள், மேலும் எந்த சக்தியின் ஆதாரத்தில் அந்த மாதிரி இராஜ்யம் செய்தார்கள்? அந்த நினைவு மற்றும் கூடவே இப்பொழுது சங்கமயுகத்தின் ஈஸ்வரிய குலத்தின் நினைவு, ஒருவேளை இந்த இரண்டின் நினைவு புத்தியில் வந்து விட்டது என்றால் பின்பு சக்தி வந்து விடுகிறது. நினைவின் ஆதாரத்தின் சக்தியினால் மட்டும் மாயாவை எதிர்கொள்வது சுலபமாகிவிடுகிறது. அப்படியானால் ஒவ்வொரு காரியத்தில் வெற்றியை அடைவதற்கான சாதனமாக என்னவாக ஆனது? நினைவின் மூலமாக முதலில் தன்னுள் சக்தியை கொண்டு வாருங்கள். பிறகு காரியம் செய்தீர்கள் என்றால் எப்படிப்பட்ட பலஹீனமானவராக இருந்தாலும் நினைவின் ஆதாரத்தினால் அந்த நேரத்தில் சக்தி வந்துவிடும். முதலில் அவர் தன்னை அந்த காரியத்திற்கு தகுதியானவராக நினைக்காமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் நினைவின் மூலமாக அவர் தன்னை தகுதியானவராக பார்த்து எதிர்காலத்திற்காக ஊக்கம் உற்சாகத்தில் வருவார். எனவே அனைத்து காரியம் செய்வதற்கு முன்பு ஈஸ்வரிய குலம் மற்றும் எதிர்கால குலத்தின் நினைவை வையுங்கள், இரண்டின் நினைவு வருவதினால் ஒருபொழுதும் பலமின்மை வர முடியாது. பலமின்மை இல்லையென்றால் வெற்றியின்மையும் இல்லை. வெற்றியின்மையின் காரணமே பலமின்மை தான். எப்பொழுது நினைவின் மூலமாக சக்தியைக் கொண்டு வருவீர்கள் என்றால் பலமின்மை அதாவது பலஹீனம் முடிவடைந்து விடுகிறது. வெற்றியின்மை ஏற்படவே முடியாது. எனவே எப்பொழுதும் வெற்றிமுர்த்தி ஆவதற்காக தன்னுடைய நினைவை சக்திசாலியானதாக ஆக்குங்கள். பின்பு தானே அந்த சொரூபமாக ஆகிவிடுவீர்கள். எப்படி எப்படி நினைவு இருக்குமோ அந்த மாதிரியான சொரூபத்தில் தன்னை உணர்வீர்கள். நான் சக்தி ஆவேன் என்ற நினைவு இருக்கிறது என்றால் சக்தி சொரூபமாகி எதிர்கொள்ள முடியும். ஒருவேளை நினைவிலேயே 'நானோ முயற்சி செய்பவன், முயற்சி செய்து பார்ப்பேன்' என்பதை வைத்தீர்கள் என்றால் அந்த சொரூபமே பலஹீனமானதாக ஆகிவிடுகிறது. அப்படி நினைவை சக்திசாலியானதாக ஆக்குவதினால் சொரூபமும் சக்தியுடையதாக ஆகிவிடுகிறது. இது தான் வெற்றியடைவதற்கான முறை ஆகும். பின்பு விரும்பிய போதிலும் ஏன் ஏற்படவில்லை என்ற இந்த வார்த்தையை கூற முடியாது. விருப்பத்தின் கூடவே சக்தியும் தேவையாக இருக்கிறது. மேலும் சக்தி நினைவின் மூலமாக வருகிறது. ஒருவேளை நினைவு பலஹீனமானதாக இருக்கிறது என்றால் பின்பு என்ன எண்ணத்தை உருவாக்குகிறீர்களோ அது நிறைவேறுவது இல்லை. என்ன காரியம் செய்கிறீர்களோ அதுவும் வெற்றியை

20.12.2009

அடைய முடிவதில்லை. அப்படியானால் நினைவு வைப்பது கடினமா அல்லது சுலபமா? எது சுலபமான விஷயமோ அது நிரந்தரமாகவும் இருக்க முடியும். நினைவு நிரந்தரமாக இருந்த போதிலும் நினைவில் ஒன்று சாதாரண நினைவாக இருக்கிறது மற்றும் இன்னொன்று சக்திசாலியான நினைவாக இருக்கிறது. சாதாரண ரூபத்தில் நினைவு இருக்கிறது தான் ஆனால் சக்திசாலியான நினைவு இருக்க வேண்டும். யாராவது நீதிபதி இருக்கிறார் என்றால் அவருக்கு முழு நாளும் தான் நீதிபதி என்ற நினைவோ இருக்கிறது. ஆனால் எந்த நேரம் முக்கியமாக நாற்காலியில் அமர்கிறார் என்றால் அந்த நேரம் முழு நாளின் நினைவை விட சக்திசாலியான நினைவு இருக்கும். அப்படி பூட்டி அதாவது கடமையில் இருப்பதினால் சக்திசாலியான நினைவிருக்கிறது. மற்றபடி பொதுவாக சாதாரண நினைவு இருக்கிறது. அப்படி நீங்களும் சாதாரண நினைவிலோ இருக்கிறீர்கள்தான் ! ஆனால் சில சமயம் சக்திசாலியான நினைவு அதன் மூலம் முற்றிலும் அந்த சொரூபம் ஆகிவிட வேண்டும் மற்றும் சொரூபத்தின் சித்தியாக வெற்றி கிடைத்து விட்டும், அந்த மாதிரியான நினைவு எவ்வளவு நேரம் இருக்கிறது? இதனுடைய பயிற்சி செய்கிறீர்கள் தான் இல்லையா? நான் ஈஸ்வரிய சேவையில் நிரந்தரமாக இருக்கிறேன் என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள். உடல் மூலமாக சேவை செய்தாலும் ஈஸ்வரிய சேவையில் இருக்கிறேன் என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள். உணவு தயாரிக்கிறீர்கள், அதுவோ ஸ்தூலமான காரியம், ஆனால் உணவில் ஈஸ்வரிய சம்ஸ்காரத்தை நிரப்பி உணவை சக்திசாலியாக ஆக்குவது, இதுவோ ஈஸ்வரிய சேவையாக ஆனது இல்லையா? எப்படி அன்னமோ (உணவு) அப்படி மனம் என்று கூறப்படுகிறது. உணவு தயாரிக்கும் நேரம் ஈஸ்வரிய சொரூபம் எப்பொழுது இருக்குமோ அப்பொழுது அன்னத்தின் பாதிப்பு மனதின் மேல் ஏற்படும். அப்படி உணவு சமைப்பதின் ஸ்தூல காரியம் செய்தாலும் ஈஸ்வரிய சேவையில் இருக்கிறீர்கள் இல்லையா? இறை சேவைக்காக மட்டும் என்று நீங்கள் எழுதுகிறீர்கள். அதனுடைய உள் அர்த்தம் என்னவானது? நாம் ஈஸ்வரிய குழந்தை எப்பொழுதும் இந்த ஈஸ்வரிய சேவைக்காக மட்டும் இருக்கிறோம் என்பதாகும். அதனுடைய சொரூபம் ஸ்தூல சேவைக்கானதாக இருந்தாலும் அதில் கூட எப்பொழுதும் ஈஸ்வரிய சேவையில் இருக்கிறேன் என்பதாகும். எதுவரை இந்த ஈஸ்வரிய ஜென்மம் இருக்கிறதோ அதுவரை ஒவ்வொரு வினாடி ஒவ்வொரு எண்ணம் மற்றும் ஒவ்வொரு காரியத்தில் ஈஸ்வரிய சேவை இருக்கிறது. அவர்கள் கொஞ்ச நேரத்திற்காக நாற்காலியில் அமர்ந்து தன்னுடைய சேவை செய்கிறார்கள். உங்களைப் பொருத்தவரை இது இல்லை. எப்பொழுதும் தன்னுடைய சேவை ஸ்தானத்தில் இருக்கிறீர்கள். எங்கிருந்தாலும் இந்த நினைவு இருக்க வேண்டும். பிறகு பலவீனம் வர முடியாது. எப்பொழுது தன்னுடைய சேவையின் ஆசனத்தை விட்டு விடுகிறீர்களோ அவ்வாறு ஆசனத்தை விடுவதினால் நிலையும் ஒருநிலை அடைவதில்லை. ஆசனத்தை விடக்கூடாது. நாற்காலியில் அமர்வதினால் போதை ஏற்படுகிறது தான் இல்லையா. ஒருவேளை எப்பொழுதும் தன்னுடைய பதவியின் நாற்காலியில் அமர்கிறீர்கள் என்றால் போதை இருக்காதா? நாற்காலி மற்றும் பதவியை ஏன் விடுகிறீர்கள்? களைப்படைந்து விடுகிறீர்களா? எப்படி நீங்கள் இராஜாவின் படத்தை காண்பிக்கிறீர்கள், முதலில் இரண்டு கிரீடம் அணிந்தவராக இருந்தார் பின்பு இராவணன் பின்னால் இருந்து அவருடைய கிரீடத்தைக் கழற்றி கொண்டிருக்கிறான். அப்படி இப்பொழுதும் நடக்கிறதா என்ன? மாயா பின்னாலிருந்தே பதவியிலிருந்து இறக்கி விடுகிறதா என்ன? இப்பொழுதோ மாயா விடைபெறுவதற்காக மரியாதை செய்வதற்காக வரும். அந்த பழைய ரூபத்தில் இப்பொழுது வரக்கூடாது. இப்பொழுதோ விடைபெறும். எப்படி கலியுகம் விடைபெற்று சென்று கொண்டிருக்கிறது என்று நாடகத்தில் காண்பித்தீர்கள். அப்படியே நடைமுறையில் மாயா உங்கள் அனைவரிடமும் விடைபெறுவதற்காக வருகிறதே அன்றி போரிடுவதற்காக வருவதில்லை. இப்பொழுது அனைவரும் மாயாவின் போரிலிருந்து வெளிவந்து விட்டீர்கள் இல்லையா? ஒருவேளை இப்பொழுதும் மாயாவின் போர் நடந்து கொண்டே இருக்கிறது என்றால் தன்னுடைய அதீந்திரிய சுகத்தின் அனுபவத்தை எப்பொழுது செய்வீர்கள்? அதையோ இப்பொழுது தான் செய்ய வேண்டும் இல்லையா? இராஜ்ய பாக்கியத்தையோ எதிர்காலத்தில் அனுபவம் செய்வீர்கள். ஆனால் அதீந்திரிய சுகத்தின் அனுபவத்தையோ இப்பொழுது செய்ய வேண்டும் இல்லையா? மாயாவின் போர் இருப்பதினால் இந்த அனுபவம் செய்ய முடிவதில்லை. தந்தையின் குழந்தையாகி தற்சமயம் அதீந்திரிய சுகத்தின் முழு அனுபவத்தை பிராப்தி செய்யவில்லை என்றால், இதுவரை என்ன செய்தீர்கள்?

குழந்தை என்றால் ஆஸ்தியின் அதிகாரி ஆவார். எனவே சங்கமயுகத்தின் உயர்ந்த ஆஸ்தியாகிய அதீந்திரிய சுகம் எப்பொழுதும் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறதா என்று இதை யோசியுங்கள். ஒருவேளை அற்பகாலத்திற்காக பிராப்தி செய்திருந்தீர்கள் என்றால் வித்தியாசம் என்ன இருந்தது? நிரந்தரமான

பிராப்திக்காகத் தான் தந்தையின் குழந்தையாக ஆனீர்கள். இருந்தும் அற்பகாலத்தின் அனுபவம் ஏன்? இடைவிடாத நிரந்தர அனுபவம் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் இடைவிடாத துண்டுபடாத சுயராஜ்ஜியத்தை அடைய முடியும். அப்படியானால் துண்டுபடாமல் இருக்கிறதா, இல்லை இடையிடையே முறிந்து விடுகிறதா. முறிந்து விட்ட பொருள் பிறகு இணைக்கப்பட்டது மற்றும் ஏதாவது முற்றிலும் உடையாத பொருள் இருக்கிறது என்றால் இரண்டையும் பார்த்தால் என்ன உணர்வு ஏற்படும்? உடையாத பொருள் நன்றாக இருக்கும் இல்லையா? அப்படி இந்த அதீந்திரிய சுகம் கூட துண்டுபடாததாக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் தந்தையின் ஆஸ்திக்கு அதிகாரி என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஒருவேளை துண்டுபடாத நிரந்தரமானதாக இல்லையென்றால் என்ன புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆஸ்தியின் அதிகாரி ஆகவில்லை ஆனால் கொஞ்சம் தானம் புண்ணியம் மாதிரி பிராப்தி செய்திருக்கிறீர்கள். தானம், புண்ணியம் எப்பொழுதாவது பிராப்தி ஆகிறது. ஆஸ்தி எப்பொழுதும் தன்னுடைய பிராப்தியாக ஆகுகிறது. வாரிசு என்றால் வாரிசின் அடையாளமாவது அதீந்திரிய சுகத்தின் ஆஸ்தியின் அதிகாரி ஆகும். வாரிசிற்கு தந்தை அனைத்தையும் கொடுத்து விடுகிறார். யார் வாரிசு இல்லையோ அவருக்கு ஏதோ கொஞ்சம் கொடுத்து குஷி அடையச் செய்வார். தந்தையோ முழுமையாக கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். யாருக்கு தந்தையின் வில் (உயில்) மேல் முழுமையான அதிகாரம் இருக்குமோ அவருடைய அடையாளமாக என்ன தென்படும்? அவர் 'வில் பவர்' (மனோபலம்) உள்ளவராக இருப்பார். அவருடைய ஒவ்வொரு சங்கல்பமும் 'வில் பவர்' உடையதாக இருக்கும். ஒருவேளை 'வில் பவர்' இருக்கிறது என்றால் தோல்வி ஒருபொழுதும் ஏற்படாது. முழுமையான வில்லின் (உயிலின்) அதிகாரி ஆகவில்லை அதனால் 'வில் பவர்' வருவது இல்லை. தந்தையின் பிராபர்ட்டி (சொத்து) மற்றும் பிராஸ்பர்ட்டியை (செல்வச்செழிப்பை) தன்னுடைய பிராபர்ட்டி (சொத்து) ஆக்குவதற்காக விசால புத்தி தேவையாக இருக்கிறது. தந்தையின் பிராபர்ட்டியை தன்னுடைய பிராபர்ட்டியாக எப்படி ஆக்குவீர்கள்? எவ்வளவு தன்னுடையதாக ஆக்கிக்கொண்டே இருப்பீர்களோ அவ்வளவே போதை மற்றும் குஷி இருக்கும். அப்படியானால் தந்தையின் பிராபர்ட்டியை தன்னுடைய சொத்தாக ஆக்குவதற்கான சாதனம் எது? அல்லது தந்தையின் பிராபர்ட்டியை தந்தையினுடையதாகவே இருக்கவிட்டு விடலாமா? (சிலர் தன்னுடைய கருத்தை கூறினார்கள்) யாருடைய உள்ளம் உண்மையாக இருந்ததோ அவர் மேல் தந்தை திருப்தியானார் அதனால் தான் பிராபர்ட்டி கொடுத்திருக்கிறார். பிராபர்ட்டியையோ கொடுத்தாகிவிட்டது இப்பொழுது அதை தன்னுடையதாக ஆக்குவதின் விஷயமாகும். சேவை மற்றும் தானம் கூட எப்பொழுது செய்ய முடியும் என்றால் எப்பொழுதும் பிராபர்ட்டியை தன்னுடையதாக ஆக்கி இருந்து இருப்பீர்களோ அப்பொழுது தான். எவ்வளவு பிராபர்ட்டி இருக்குமோ அவ்வளவு போதையில் தானம் செய்ய முடியும் மற்றும் மற்றவர்களின் சேவை செய்ய முடியும். ஆனால் முதலில் தன்னுடையதாக எப்படி ஆக்குவது என்பது தான் விஷயம். தன்னுடையதாக ஆகிவிட்டது என்றால் பின்பு மற்றவர்களுக்கு தானம் செய்வதினால் அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கும். இது பின்னால் வரும் விஷயம் ஆகும். ஆனால் முதலில் தன்னுடையதாக எப்படி ஆக்குவது? எவ்வளவிற்கு எவ்வளவு பொக்கிஷம் என்ன கிடைக்கிறதோ அதன் மேல் சிந்தனை செய்வதினால் உள்ளே பதிந்து விடுகிறது. யார் சிந்தனை செய்பவராக இருப்பாரோ அவருடைய பேச்சில் கூட 'வில் பவர்' இருக்கும். சிலருடைய பேச்சில் சக்தியின் அனுபவம் ஆகிறது. ஏன்? அனைவரும் சேர்ந்தே கேட்கிறீர்கள். சொத்தோ அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரி ஒரே நேரத்தில் சேர்ந்தே கிடைத்திருக்கிறது. யார் சிந்தனை செய்து கொடுக்கப்பட்ட அந்த பிராபர்ட்டியை தன்னுடையதாக ஆக்குகிறார்களோ அவர்களுக்கு என்ன ஏற்படுகிறது? 'அசை போட்டால் போதை ஏறும்' என்ற பழமொழி இருக்கிறது இல்லையா. இப்பொழுது அதை மீண்டும் அப்படியே செய்வதற்கான பயிற்சி ஆகும். சிந்தனை செய்வதற்கான பயிற்சி குறைவாக இருக்கிறது. எவ்வளவிற்கு எவ்வளவு சிந்தனை செய்வீர்களோ அதாவது பிராபர்ட்டியை தன்னுடையதாக ஆக்கினீர்கள் என்றால் போதை இருக்கும். அந்த போதையில் யாருக்காவது கூறினீர்கள் என்றால் அவருக்கும் போதை ஏறும். இல்லையென்றால் போதை ஏறாது. பக்தனாகி மஹிமை மட்டும் செய்து விடுகிறார்கள். போதை ஏறுவதில்லை. அப்படி சிந்தனை செய்வதற்கான பயிற்சி தன்னில் கொண்டு வந்து கொண்டே இருங்கள். பின்பு தன்னுடைய போதையிலேயே இருப்பவராக எப்பொழுதும் பார்க்கத் தென்படுவார். பிறகு இந்த உலகத்தின் எந்தவொரு பொருளோ அல்லது குழப்பமோ உங்களை தன் பக்கம் இழுக்காது. ஏனென்றால் நீங்கள் சிந்தனையின் போதையிலேயே இருக்கிறீர்கள். எந்த நாளில் சிந்தனையின் போதையில் இருப்பீர்களோ அந்த நாள் மாயாவும் எதிர்கொள்ளாது ஏனென்றால் நீங்கள் பிஸியாக இருக்கிறீர்கள் இல்லையா? ஒருவேளை யாராவது

20.12.2009

பிஸியாக இருக்கிறார் என்றால் இன்னொருவர் ஒருவேளை வந்து விட்டார் என்றாலும் திரும்பிப் போய் விடுவார். எப்படி அவர்கள் அன்டர்கிரவுண்டில் (தலைமறைவாக / பூமிக்கு அடியில்) சென்று விடுகிறார்களோ, அதே போல் நீங்களும் சிந்தனை செய்வதினால் உள்ளே அதாவது அன்டர்கிரவுண்ட் சென்று விடுகிறீர்கள். அன்டர்கிரவுண்டில் இருப்பதினால் வெளியில் வீசப்படும் குண்டுகளின் பாதிப்பு ஏற்படாது. இதே போல் சிந்தனையில் இருப்பதினால் உள்நோக்குமுகமுடையவராக இருப்பதினால் வெளிமுகத்தின் விஷயங்கள் தொந்தரவு செய்யாது. தேக அபிமானத்திலிருந்து விடுபட்டு இருப்பார். ஒருவேளை யாராவது இருக்கையில் இல்லையென்றால் வந்தவர்கள் திரும்பிச் சென்று விடுவார்கள் இல்லையா? நீங்களும் சிந்தனையில் மற்றும் உள்நோக்கு முகம் உடையவராக இருப்பதினால் தேக அபிமானத்தின் ஆசனத்தை விட்டு விடுகிறீர்கள். பின்பு மாயா திரும்பிச் சென்று விடும் ஏனென்றால் நீங்கள் உள்நோக்குமுகமாக அதாவது அன்டர்கிரவுண்டாக இருக்கிறீர்கள். இன்றைய நாட்களில் பாதுகாப்பிற்காக அதிகமாக அன்டர்கிரவுண்டை உருவாக்கிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அப்படி உங்களுக்கு கூட பாதுகாப்பின் சாதனம் இதே உள்நோக்குமுகம் ஆகும். அதாவது தேக அபிமானத்திலிருந்து அன்டர்கிரவுண்டில் இருப்பது பிடித்திருக்கிறதா? யாருக்கு பயிற்சி இருப்பதில்லையோ அவர் கொஞ்ச நேரம் இருந்து விட்டு பின்பு வெளிமுகத்தில் வந்து விடுகிறார். ஏனென்றால், மிக அதிகமான பிறவிகளின் சம்ஸ்காரம் வெளிமுகத் தினுடையதாக இருக்கிறது எனவே உள்நோக்குமுகத்தில் குறைவாக இருக்க முடிகிறது. ஆனால் உள்நோக்குமுகமுடையவராக நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும். நல்லது.

வரதானம் - நேரத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் தன்னுடைய பாக்கியத்தை சிந்தித்து குஷி மற்றும் பிராப்திகளினால் நிரம்பி இருக்கக்கூடிய நினைவு சொரூபமானவர் ஆகுக.

நினைவு சொரூப ஆத்மாக்கள் உங்களுடைய நினைவு ரூபத்தை பக்தியில் பக்தர்கள் இன்று வரை உங்களுடைய ஒவ்வொரு காரியத்தின் சிறப்பை வர்ணனை செய்கிறார்கள். ஆன்மீக அனுபவங்களில் தன்னையே மறந்து விடுகிறார்கள் என்றால் தன்னுடைய நடைமுறை வாழ்க்கையில் எவ்வளவு அனுபவம் பிராப்தி செய்திருப்பார்கள். எப்படி நேரமோ, எப்படி காரியமோ அப்படி சொரூபத்தின் நினைவை வெளிப்படும் ரூபத்தில் அனுபவம் மட்டும் செய்தீர்கள் என்றால் மிகுந்த விசித்திரமான குஷி மற்றும் விசித்திர பிராப்திகளின் பொக்கிஷமாக ஆகி விடுவீர்கள் மேலும் உள்ளத்திலிருந்து என்ன அடைய வேண்டுமோ அதை அடைந்தாகிவிட்டது என்ற இடைவிடாத பாடல் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்.

சுலோகன்: முதல் நம்பரில் வர வேண்டும் என்றால் பிரம்மா பாவாவின் அடி மேல் அடியெடுத்து வைத்துக் கொண்டு மட்டும் சென்று கொண்டே இருங்கள்.